

DN

DISTRIKTS-NYTT 2/2019
Nord-Norge distrikt av
Det Norske Baptistsamfunn

Glimt fra landsmøtet

Se side 10

Gir 500 000 til Rivermont



Vi gleder oss til det "nye" Rivermont blir ferdig, sier fra venstre Elias, Camilla, Hege, Simon og Sivert, alle fra Ballangen.

FOTO FEH

Baptistmenigheten i Ballangen har gitt femhundretusen kroner til Rivermont Ungdomssenter. Dette er en storslått gave, og har vært mulig å realisere etter at menigheten solgte baptistkirken i Narvik.

Baptistene i Ballangen oppfordrer alle baptistmenighetene i Nord Norge – og gjerne ellers i landet, til å ta et krafttak for prosjektet "utbygging

av Rivemont." Lørdagskafeer, Rivermont-kvelder, tombolatreff, grøtfester, sangkvelder, m.m., mulighetene er mange – og det er kun fantasien som setter begrensning på hvilke aktiviteter som kan bidra med penger til Rivermont, sier Hege Merethe Arntsen til DN.

DN besøkte juniorleiren på Rivermont, og fikk deltagerne fra nettopp Ballangen med på et bilde, hvor bakgrunnen blir realisert som et utvidet Rivermont. ■

TUSEN TAKK

Distriktsnytt gleder seg over flott respons på vår invitasjon om frivillig kontingent i DN 1/2019 .

Nærmere 30.000 kroner kom inn, og det tilsvarer cirka 50 % av det vi trenger for at bladet ikke skal gå med underskudd.

Redaksjonens ønske er at økonomien skal være så romslig at vi skal slippe å hele tiden spørre oss om vi har midler til neste utgivelse.

Denne gangen var det cirka 20 % av bladets abonnenter som bidro, og mange av dem er trofaste gjengangere hva støtte angår.

Det skjer mye spennende og interessante ting i Baptist Nord-området, og hvorvidt vi skal kunne formidle dette er avhengig av god økonomi.

Vi er så frimodig at vi allerede nå takker DEG for at du – uansett om du er gjenganger eller førstegangsstøtter – vil bidra økonomisk.

Bruk kontonummer 4760 16 24083

Tusen takk for DIN gave!

Arbeidet går etter planen

- Det er Rognerud as som fikk anbudet med utvidelsen av spisesalen, og arbeidet er igangsatt.

Det ble kun en pause i forbindelse med juniorleiren, sier Ernst Selvik til DN,

Han sier videre at fundamentene er støpt ferdig, og det videre arbeidet blir å montere søylene og stålbjerkene som skal bære neste etasje, spisesalen.

Når det er gjort skal betongdekket, som består av elementer, monteres, og deretter blir det igangsatt utvendig og innvendig snekkerarbeid.

Mot sørøst blir det bygget en nødutgang med plattung ut fra spisesalen. Også her ble fundamentet støpt før juniorleiren, sier Selvik. ■



Ernst Selvik kan glede seg over at utbyggingen er igang.

FOTO FEH

En livsreise i Herrens tjeneste!

Kjære lesere av Distriktsnytt! Det er i år 60 år siden bondegutten i Balsfjord, på Guds kall la ut på sin første evangelisttur til Helgeland, og som i begynnelsen av september samme år startet på teologistudiet på Baptistenes Teologiske Seminar. En himmelsk lue var tent i hjerte og under studietiden ble mange helger og ferier brukt til besøk i menigheter for å vitne om Jesus. Jeg graduerte i 1963. Men før jeg startet det siste studieåret ble jeg innsatt som pastor for Eidsvoll Baptistmenighet som jeg da hadde besøkt mye i over ett år. Etter Eidsvoll betjente jeg følgende menigheter; Enningdalen, Arendal, Tromsø, Eidsvoll igjen, Fredrikstad, Oslo 1. Nå bor jeg i Fredrikstad og er takknemlig for livet! Og så elsker jeg å ta sykkelen ut og legge bak meg noen mil! Godt for en gammel prestekropp dette!

Dette blir kanskje for noen en annerledes andakt, men siden den peker på Guds kall og ledelse så har den sin berettigelse som et personlig vitnesbyrd! I august fyller jeg 80 år. Etter pensjonsalderen har jeg vært benyttet som taler i ulike sammenhenger og til endel sjelesorg. I ungdomsårene, på gården i Balsfjord, ble jeg møtt av Guds kall til frelse, sterkt og uimotståelig. Etter en tid kom Gud med et nytt kall som jeg ikke forsto noe av. Jeg skulle overta gården og jobbet på den under og etter at pappa døde. Men så kom kjenselen; «Gården er ikke din plass i livet». Dette var tungt å svelge og jeg hadde ingen logisk forklaring på den kjenselen. Etterpå søkte jeg meg inn på Gibostad Landsbruksskole. Jeg ville bli jobbe med jord og dyr. Men da jeg fikk positivt svar fra skolen kom den samme kjenselen; «Dette er heller ikke din plass i livet!» Da gråt jeg og var bunn fortvilet.

Jeg ventet til siste frist for å svare om jeg tok plassen, men den urolige kjenselen ga seg ikke, og da jeg gikk ut fra den lille telegrafstasjonen på Storsteinnes, etter å ha sagt fra meg elevplassen, var jeg sønderknust. Ingenting lyktes for meg! Men utenfor ble jeg møtt av en ny kjensel om at Gud var i dette som hadde skjedd. Da ble jeg skremt for hva hadde Gud med dette å gjøre når ingenting lyktes for meg, ville Gud meg så vondt? Spørsmålene var mange! Men så i tiden som fulgte, når jeg leste i Bibelen og var på møter, ble jeg møtt med et uventet forkynnerkall. Men da protesterte jeg og sa rett ut at kallet måtte ha landet på feil person, bare ikke meg som aldri hadde åpnet min munn i en forsamling.

Siden har jeg lest at når Gud gir et kall så angreir han ikke på det, det må bety at han vet hva han gjør, mer enn jeg på det tids-

punktet visste. Og en kveld hvor jeg hadde grått meg i søvne over egen udugelighet, fikk jeg en nattlig opplevelse – kall det drøm eller åpenbaring, jeg vet ikke - hvor Jesus kom bort til senga mi, la hånden på hodet mitt og sa følgende; «Dette her skal gå godt gutten min» så ble han borte. Morgen etter kom kapitulasjon. Hånden ble lagt på ploget og der ble den liggende gjennom livet!

For min egen del vet jeg hva et kall til frelse er, og hva et kall til forkynner-tjeneste er. Og jeg vet også hva det vil si å følge disse kallene, selv om jeg mange ganger har kjent meg svak og uverdigg, så går all ære til Jesus for kraften han har bistått meg med. I tillegg til å få stå i en tjeneste som har evighetsperspektiver, så har de menneskene som jeg har fått være pastor for, og mange andre, beriket mitt liv.

Nylig var jeg invitert til en menighet som ville at jeg skulle tale om Himmelen. Himmelen kommer til å bli endestasjonen! En god endestasjon også! Kjære leser; Er du beredt til dagen da din livsreise avsluttes? Jesus sier at han er veien til himmelen! Nå venter han på å bli din livsledsager det stykket du har igjen av livet ditt! Bestem deg nå til å ta imot Jesus!

Varme hilsen fra mitt
pastorhjerter!



Andakt ved Einar Stensland

Ingen vil være nestleder i driftsstyret for Rivermont

I styrets møte 30. mars ble det gjort forsøk på å velge nestleder. Men ingen i styret vil påta seg vervet.

Janne Tune ble valgt som sekretær.

Styret består ellers av Bård Kollbotn, leder, Unni Hansen, kasserer/styremedlem, Bernt Hansen, styremedlem.

Ernst Selvik er såkalt møtende vara.

Neste mulighet for å få til et nestledervalg blir i styremøtet 12. oktober.

Årsmøtet 2020

Rivermonts driftsstyre vil i høstens kontaktmøte foreslå at årsmøtet 2020 blir arrangert på Rivermont 20. mars.

Regnskapsavklaring

Leirene som arrangeres på Rivermont vil bli regnskapsført i Baptist Nords regnskap, og ikke i regnskapet for Rivermont Drift. Det samme gjelder for den fylkeskommunale støtten, som Baptist Nord har ansvaret for å søke om.

Arbeidsplaner 2019

I budsjettforslaget for byggeaktiviteten på Rivermont i 2019 er nevnt utbygging av spisesalen, nytt brannvarslingsanlegg, branntilsyn, toalettløsning for funksjonshemmede, nye stoler/møbler til peisestua, buesofa i underetasjens hall, og endring av ventilasjonsanlegget.

Driftsstyret ønsker en del prioriteringer – som er utredning/renovering av kjøkkenet, driftslederstilling, ansvarlig for booking/sette på varme, møbler til peisestua, samt nettside.

Møbeltilbud

Janne Tune og May-Britt Lund er bedt om å skaffe tilbud på møbler til peisestua.

Tid for å ansette daglig leder - i hel- eller deltidsstilling?



Ernst Selvik har i mange år vært vaktmester, vedlikeholdssjef, utleier, dugnadsleder, m.m. på Rivermont. Han har signalisert ønske om å ta det litt mer med ro. Nå bør det ansettes en daglig leder for senteret.

FOTO: FEH

Går alt etter planen vil utbyggingen på Rivermont være ferdig innen 1. desember. Dermed kan det settes sluttstrek for en prosess som har tatt langt tid, forårsaket mange møter, diskusjoner og endringer.

Det var mange som hadde meninger – og det var noen som måtte ta en beslutning.

Da byggearbeidet startet i sommer, kunne en endelig glede seg over at en lenge ønsket forbedring skulle realiseres.

Hva betyr dette for selve Rivermont, og for oss som nordnorske menigheter?

Senteret vil bli mere attraktivt å bruke som stevnested for våre egne samlinger i baptistregi.

Det vil sannsynligvis også bli tilsvarende attraktivt for andre organisasjoner, som vil leie stedet.

Det igjen vil kunne gi større inntekter

til senteret, for å nevne noen muligheter

Men; nå må vel også spørsmålet melde seg om det bør ansettes en daglig leder i hel – eller deltidsstilling.

En kan ikke forvente at det omfattende arbeidet for å drifte senteret utelukkende skal drives på dugnad.

For å si det på en annen måte: Ernst Selvik tror på evig liv, men det blir ikke for evig på Rivermont.

Hans innsats kan ikke vurderes høyt nok, og når han har signalisert nedtrapping, må vi som ansvarlige felleseiere, baptistmenigheter,

i samråd med Baptist Nord og Rivermonts Driftsstyre finne en løsning.

Løsningen er sannsynligvis å lønne en person i en nærmere angitt stillingsstørrelse.

Etter det Distriktsnytt har grunn til å tro er dette en av sakene som Driftsstyret for Rivermont har ekstra fokus på i år. ■



Kjell Holtet og Solfrid Dåsvand.



Victoria, Hedda og Linnea, alle fra Narvik, sørget for god håndpleie.



Therese fra Bø i Vesterålen sikret seg en flott gjenstand fra Kongo.

Leir med sans for misjonsinnsats

Årets juniorleir hadde 44 deltagere og 22 ledere. Deltagerne kom fra Bodø i sør til Hammerfest i nord.

Da DN besøkte leiren var misjonsmarkedet i full gang, og ekstra morsomt var det nok at Solfrid Dåsvand og Kjell Holtet, som begge er pensjonerte misjonærer, hadde egen stand på markedet.

Det måtte være populært, for standen var utsolgt på rekordtid.

Eller bød markedet på håndmassasje, frisørtilbud, kafe, spikerbanking, fargede vagler, m.m. Alt til inntekt for misjonen.

Misjonsmarkedets resultat ble i overkant av 4000 kroner,

Leiruka gikk så altfor fort i følge mange deltagere, som kunne glede seg over mange flotte og tradisjonelle tilbud i leiren, selv om været ikke var topp hele tiden. ■



Ingeborg fra Sortland og Ingeborg fra Tromsø satset på pene frisyrrer.



Robert Christensen og Rita Berg, var to av flere medarbeidere på kjøkkenet.

FOTOS FEH

Tøffe tak og prøvelser

Å lese baptistmenighetens stiftelses-historie er både interessant og lærer-rikt. For mange var det både prø-velser og forfølgelser, langt utover det vi i dag kan fatte.

I historien til Andenes baptistmenig-het leser vi blant annet:

Samme år som menigheten ble stif-tet kom også spørsmålet om for-samlingshus på tale. Tomt ble gitt av Joh. Dahl. Materialene bestilt. De første baptistene var handlingens folk.

Da materialene til huset kom ble de lagt i en flåte og buksert til land, der de ble festet med tau for å avvente lavvann.

Sabotasje

Om natten var det noen motstandere nede og kappet fortøyningene, så den dyrebare lasten begynte å drive utover fra land. Imidlertid hadde en av menig-hetens brødre våknet, og plutselig kom angst over han for materialene – og han kunne ikke holde seg i ro. Han stod opp og gikk ned til sjøen. Hvor fortvilet ble han ikke da han så flåten drive ut mot Andfjorden. Han kunne ikke annet enn rope til Gud om hjelp. Plutselig dreiet vinden slik at flåten med materialene atter drev mot land og var berget. To plankebiter var kommet løs fra flåten, men ble berget av en fiskebåt fra Bjarkøy, som drev fiske utenfor Andenes..

Presten krevde rivning

Da bedehuset var ganske ferdig kom presten med ordre om at det måtte rives, da det i følge en 200 år gammel lov var bygget for nært kirken. Det ble en ny prøvelse for menigheten. Det medvirket til engstelse og mye bry, før de endelig fikk fastslått at huset kunne få stå i fred

Det var br. Sellevold som førte for-handlinger med stiftsdireksjonen og Kirkedepartementet. Da det gledelige resultat forelå siterte brødrene skriftordet "Herrens navn er ett fast tårn, den rettfer-dige skal løpe til det å ikke bli beskjem-met."



Distriktsmøte på Andenes i 1899. (bilde fra Norges Baptister 100 år 1860-1960).

Fortsatt brytninger

Brytningene og forfølgelsene fortsatte å strømme på fra mange hold. Herredsstyret besluttet å avkrevne dissen-terne presteskatt, men dette ble det ned-lagt kraftig protest mot.

Presten sendte likevel ut sin dreng sam-men med lensmannen og pantet for kirke-skatten. De tok som regel pant i en ku – selv om det bare gjaldt et par kroner.

Flere ganger hendte det at baptistfami-lier misten en ku på denne måten.

Det var også tatt pant i nyoppført bede-hus. Det var nære på at det skulle komme til auksjon, men det ble avverget i siste stund.

Tragedie på havet.

Vinteret 1891 – visstnok 21. februar, som var en fryktelig uværsdag, ble menigheten hardt rammet, i det Johs. Dahl med hele sitt mannskap på 7 mann, hvorav 6 tilhørte menigheten, kom bort på sjøen. Disse var Joh Dahl, J. Stølen, Torkel og Gideon Bjarkøy, Edvard og Jens Nilsen.

Høvedsmannen Johan Dahl – hadde sikkert en forutaning om at noe særlig forestod. Sammen med Gideon. knelte de i trappefoten og ba inderlig til Gud, og anbefalte seg i den Høyestes hånd, før de gikk til sin siste sjøreise.

Etter tragedien på havet, hvor menighe-ten mistet flere av sine ledende brødre, stod de som var igjen ganske rådville og uforstående. Hvordan skulle det gå?

Det ble en prøvetid for menigheten, men Herren var med å førte saken, også når Hans barn ikke kunne se Ham.

Det kom snart på tale å oppta en lån på kr 1000 i Hadsel Sparebank. En av brødrene stod som låntaker og en annen som kausjonist. Med bankens velvilje ordnet dette seg snart.

Tre år senere mistet Andenes enda en båt med hele mannskapet. En av disse var Adolf Hansen, som var menighetens vise-forstander. Dette skaket opp sinnene og skapte sorg på stedet, og i hjemmene som mistet sine kjære."

Dette er hente fra menighetens 100 års jubileumsskrift – som i sin finale skriver at "Det treet som vokser opp under storm-fulle strøk står støtt og strekker dype vid-strakte røtter omkring seg. All ære tilkommer Gud. Den motstand som menighetene og vennene møtte i den første tid er ikke rådende i dag – i alle fall ikke synbar. ■



Kongotur 2019

«I det fjerne hører vi t

Av Arnhild Sommer Edvardsen



Poliklinikken der mamma startet i 1955 og jeg overtok i 1980.

Det blei ikke vanskelig å vurdere å bli med på en tur, da det kom en telefon om at det er ledig plass på et fly, leid inn av baptistsamfunnet til et oppdrag for misjonen i CBCN. De 5 årene som vi har jobbet der ute som misjonærer, har vært med på å forme både våre tanker, holdninger og ikke minst følelser. En del av oss har vi lagt igjen der ute. Litt underlig å å si ja til å være med «kun» som turist uten noe prosjekt. Det skulle vise seg å være en ny erfaring for oss begge to.

64 år siden mine foreldre «Sommer» startet sitt arbeid der ute. Der fikk de sitt første barn, og etter hvert ble det flere. Bodil som minstemann, kom tilbake til Norge som 5 åring og har bestandig hatt ett ønske om å komme tilbake til sine røtter. Drømmen ble da virkelig, da hun også fikk en ledig plass.

På terskelen til å bli pensjonister begge to, var det også litt viktig for meg (Arnhild) spesielt, å finne ut om det var en mulighet til å bruke seg selv, egen kompetanse, til å fortsette å hjelpe, fylle livet med verdifulle oppgaver, vise våre venner at di ikke er glemt, alt på eget initiativ og egen økonomi.

Misjonen fyller 100 år neste år og er selvstendige. I disse årene har det vært bygd kirker, poliklinikker, skoler, fødestuer, og dette har gitt en livskraftig og selvstendig kirke. For hele det sivile samfunnet har misjonen vært en trygghet og støtte. Nå når landet sliter med sine geriljakriger, rikdommer som stormakter beriker seg på, blir summet av dette at folket lider. Og da sier di: ikke glem oss, husk vi er barn av det Norske baptistsamfunn. «En mor glemmer ikke sitt barn» De ønsker vi skal stå sammen og gi hverandre støtte,

dele erfaringer, gi råd løfte hverandre opp, glede seg sammen, gi håp.. Dette gav reisen vår et skikkelig motiv til at selv om det ble bare et kort besøk, så var det veldig viktig, og gav signaler på at di ikke er glemt. Gir inspirasjon begge veier.

Underlig følelse å fly dette lille 1 motors flyet over et teppe av grønn tropeskog, tett i tett og vite at ett eller annet sted der nede lever det folk, geriljakrigere hersker, masse rikdommer, sykdommer som ebola, meslinger, kolera og det finnes nesten ikke behandling. Noen lever fortsatt i enkle stråhytter mens andre bygger seg opp til en vestlig standard. Kontrastene er store.

Men her skal vi nå møte våre venner som har satt sine dype spor i hjertene våre. Siligbi, min barnepike fra jeg var nyfødt, Madeau min barndomsvenninne, Jeaninne min kollega fra poliklinikken, Harald sine



rommene kaller»



Siligbi, min reservemor.

arbeidere fra stasjonen, og man kan nevne mange.

Mine første gaver som barnepika kom med: høne, egg, mais, peanøtter, som takknemlighet for at hun fikk møte meg en gang til, da di ikke tar dagene som en selvfølge. Hun takker Gud for at han har bevart oss og ber om Hans velsignelse. Dette kaller jeg kjærlighet.

Så kommer Madeau syklende. Brukte 2,5 dager fra Bondo til Buta, gjennom jungelen på vanskelige stier, for å få hilst på meg. Ikke sprek i kroppen, men en vilje til å prøve og ba Gud om styrke til å gjennomføre reisa uten å komme i vanskeligheter. Kjærlighet!

Hver dag var fullt av mange mennesker som kom med gaver og ville hilse, spørre hvordan det stod til med familien og alle de andre misjonærene. Ingen blir glemte.

Men fra å bestandig hatt ett oppdrag, så var det nå litt vanskelig å bare være turist. Kommer aldri turister lenger, så ingen viste direkte helt hvordan forholde seg til oss på det grunnlaget. Derfor ble det til at vi tok med oss Bodil og gikk mange turer rundt i landsbyen, hilste på folk, lærte Bodil kulturen, gikk på stier inne i jungelen for å finne vannkilden med det gode drikkevannet, gikk en tur på en åker og så hvordan det spirte og grodde. På en av disse turene da vi skulle ta et bilde fra en hverdagssituasjon, oppdaget jeg ei dame inne i hytta si som hadde et stort åpent infisert sår. Hun hadde ikke hatt økonomi for å søke medisinsk hjelp. Hun satt da bare inne i hytta si for å unngå fluer. Vi tok da kontakt med poliklinikken og ba de sette opp ett regnskap for behandling, og det viste seg å være akkurat den summen vi hadde av pengegaver vi hadde fått fra noen i menigheten vår. Tantin som hun heter, fikk da behandling i en måned. Da vi besøkte henne på behandlingsrommet, lå hun og ammet en liten unge. Dette var en tvilling. Den andre døde under fødsel. Nå er det bare å be til Gud om at behandlingen har hjulpet slik at babyen får beholde sin mor. Pengegavene ble til en velsignelse.

Vi hadde bare 8 dager der i Buta før hjemreise. Mange inntrykk som måtte bearbeides. Frustrasjon over all korrupsjonen, kulturforskjeller i forhold til hvordan leve som kristen, prioriteringsforskjeller, nød over alle som ikke får den hjelpa di trenger, osv. De skal være en selvstendig kirke som må forholde seg til landets sty-

Madeau, min venninne som syklet 200 km for å treffe meg.

remåte, må forholde seg til søknader for å få økonomisk hjelp og støtte, og alt dette må gå hånd i hånd med å ta vare på sin egne kirke. Her er det viktig å ikke miste perspektivet på hva som er viktigst. Landet er i utvikling og det kommer stadig nye religiøse retninger som lokker ungdommen. Evangelistene som Skien baptistmenighet støtter, utrykte viktigheten av å studere for å gi riktig lære.

Vi sitter igjen med en takknemlighet over å ha fått være med på å gjøre en liten forskjell og samtidig fått venner for livet blant Kongoleserne. Arnhild, Harald og Bodil. ■



Harstad baptistmenighets besøk til Ballangen



Tekst og foto; Odd Nilssen

Harstad Baptistmenighet dro søndag 16. juni på besøkstur til Ballangen Baptistmenighet. I et nydelig sommervær dro vi med menighetens buss i tillegg til en del personbiler, til sammen ca. 50 personer fra menigheten.

I baptistkirka i Vasslia ble vi tatt godt imot av menigheten der og sammen hadde et flott møte med mye sang og musikk, mens Harald holdt andakt.

Etterpå var det kaffe og noe å bite, mang av de tilreisende hadde medbrakt nistepakke og trakk ned til vannet nedenfor kirka for å nyte den medbrakte maten i godværet ute i det fri.

For oss fra Harstad var dette en flott tur



og mange av våre nye medlemmer hadde heller ikke vært i dette distriktet før.

Takk til menigheten i Ballangen som tok så godt i mot oss og til og med ønsket oss velkommen tilbake ved en senere anledning. ■

Vi bidrar til at Baptistkirken i Nord-Kongo kan gjøre en forskjell for befolkningen!

Lsnart 100 år har baptistene i Norge samarbeidet med baptistene i Nord-Kongo. Kontakten med oss, og den økonomiske støtten fra oss, har en enormt stor betydning for arbeidet som drives i Bas-Uélé.

En stor del av den økonomiske støtten fra Norge kommer fra NORAD. De har fem prosjekter som får 90% fra NORAD og 10% fra norske baptister.

Ca 16.500 personer har lært å lese og skrive, og blant disse er 80% kvinner. Folk som tidligere har vært analfabeter blir nå valgt til landsbyledere, og de får oppgaver som for eksempel sekretærer i kirkene. Flere har benyttet seg av muligheten til å ta grunnskolen, og kan fortsette med videregående skole og eventuelt en utdanning!

Ca 14.300 personer er med i sparegrupper (72% kvinner). Dette har bedret økonomien deres slik at de nå har råd til å betale skolepenger for barna sine, betale for helse-tjenester, samt kjøpe sykler og symaskiner. Noen har startet med små bedrifter som f.eks produksjon av såpe eller livdyrhold.

Baptistkirken i Nord-Kongo driver mange skoler. I løpet av de siste fem årene har de lært opp grunnskole-lærerne i en ny metode for undervisning. Dette har resultert i at 23% flere ungdommer har bestått avgangseksamen, og fått mulighet til å starte på videregående skole.

Vi kan være stolt av å kunne bidra til disse endringene i folk sine liv, og vil fortsette å støtte dette viktige misjonsarbeidet i Nord-Kongo.

Lise Kyllingstad

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

Tlf. 61 11 00 70 - www.landtrykkeri.no



Kvinner med sans for fellesskap

Hvert år samles kvinneforeningene i Kasfjord, Aune og Harstad, Kvæfjord og Kveøy til felles avslutning for sommerferien.

I år var treffet lagt til Auneog i overkant av 40 kvinner deltok.

Et tradisjonelt kvinneforeningsprogram med sang, musikk, god bevertning, et lite loddsalg, samt forkynnelse var ingredienser som gjorde samlingen til en trivelig og oppbyggelig stund.

Det fine med kvinneforeningene er at de også er viktige økonomiske støttespillere til sine lokale menigheter. I tillegg er der flittige støttepartnere til ulike misjonsprosjekt både i inn- og utland.

I denne samlingen gikk hele kollekten, i overkant av 7000 kroner, til Ma Ma Children sitt sykehusprosjekt i Manila.

Sangeren og evangelisten Arne Pareli Pedersen, var hovedgjest i samlingen, og bidro med både andakt og sang. ■



Siste samling for sommeren hadde stor oppslutning.

MOBILFOTO: INGRID KOLLBOTN

Årets Kvinne-weekend på nytt sted

Siden Rivermont er i en utbyggingsfase blir årets Kvinne-weekend lagt til Borgen, Ungdom i Oppdrag sitt senter i Storfjord.

Weekenden er åpen for alle kvinner som vil delta, og arrangeres 5.-8. september

NordNorske baptistkvinner, som samordner fellesarbeidet for kvinnegruppene i

Baptist Nord (det som tidligere ble omtalt som Nord Norge distrikt av Det Norske Baptistsamfunn)

Årets talere – og inspiratorer blir Grete Jarlesdatter Vangstad, som er pastor i Misjonskirka, Bodø, og Ingrfird Mundal, som er søndagsskole-konsulent i Nordland. ■



Landsmøteglimt

Nærmere 200 overvar konserten

Sommarøy kirke var bokstavelig stappfull da Minns Du sungen-koret hadde konsert i Landsmøtets lørdagskveld.

Etter kveldsmøtet i Tromsø ble det organisert skyss til Sommarøy – hvor konserten startet kl 2200. Etter konsertens cirka 90 minutter, kunne publikummet nye det som utover natten ble et stadig bedre vær, og nydelig midnattsol.

Koret sang også i Landsmøtet på fredag kveld – etter en hektisk øvelsesdag på torsda

Kor medlemmene har et sterkt ønske om at dette korprosjektet skal videreføres, for det er ikke bare morsomt å synge, men også treffe kjente.

Nye pastorer

Landsmøtet gledet seg også over at fire personer ble innviet til pastortjeneste

Britt Helene Nerheim Opstad og Torbjørn Herlof Andersen ble også godkjent, men var ikke til stede i landsmøtet.



Magnar Mæland.

Magnar Mæland,

tidligere pastor i Andenes baptistmenighet, nå i tilsvarende stilling på Ålgård, ble gjenvalgt som leder i Hovedstyret.

Ny menighet

Telemark Chin Baptist Church ble i Landsmøtet tatt opp som ny menighet i Det Norske Baptistsamfunn

Øystein Lode

- en av lederne i Lys i Nord, baptistmenigheten på Sortland, ble valgt som nytt medlem i Hovedstyret.



Øystein Lode.



MDS-koret hadde en travel øvingsdag foran to oppdrag i Landsmøtet.



Fra venstre Morten Sundquist, Sharam Barati, John Tha Cung og Sissel Merete Berg, og generalsekretær Magnar Mæland, som deltok i innsettelsen.

Det har skjedd en utvikling!

Det er utrolig interessant å se hvordan leirene i regi av Nord Norsk Baptistungdom har utviklet seg fra krigstiden og frem til i dag.

Bildene vil forhåpentligvis fortelle oss som lesere at vi skal være svært takknemlig for at utviklingen har gitt oss bedre lokalteter og utstyr for å gjennomføre samlingene for både barn og unge.

I tillegg skal vi glede oss over at dagens Rivermont er blitt et senter, som på grunn av sine egenskaper må foretå utvidelser, for å kunne møte stadig flere av dagens krav, nå - endelig - er i gang med utvidelsen av spise-/møtesalen. Vi lesere bør i fellesskap rope halleluja.



Det første bildet er fra en leir på Bjarkøy. Ivrige ledere sørget for både fysisk og åndelig føde. Bildet er fra 1943 og viser fra venstre Gunvor Petersen, Aasa Vikedal, Leif Ranholt, Reidun Thrane, Rose Breidablikk og Asbjørg Hansen. Bildet sier sitt om de kokemulighetene som leiren bød på.



Det andre bildet viser ledere på leiren ved Kasfjordvatnet i 1944. Det var tradisjon at det ble servert "Ainnes-auår" (uer) på leiren. Her ser vi fra venstre Leif Ranholt, Aslaug Hilstad, Roald Strand.. Margit Taranger, Jenny Elvsveen, Sverre Lyngra, Bjarne Taranger og Ulrik Taranger. Kjøkkenutstyret for å tilberede maten var sannsynligvis tilsvarende det som var på leiren i 1943.



Påskeleiren 2019 hadde et mer oppgradert kjøkken, og kjøkkenutstyr og andre hjelpemiddel gjorde nok jobben lettere enn i krigstiden.

Kjøkkenpersonalet var fra venstre Inger Olsen, Jahn Aage Olsen, Petter Wold og Greta B Hansen



Husk å melde adresseforandring i god tid



Hermod Bakkevoll.

Stadig flere steder oppgraderer veiene med nye adresser.

Det gjør at dersom Distriktsnytt kun har abonnentens navn pluss stedsnavnet, og det siden forrige utgave av Distriktsnytt er kommet gateadresse, så returnerer postverket konsekvent til avsender.

Det gjør at vi til stadighet får blad i retur. Heldigvis har vi en oppegående distribusjonsavdeling, som driver en form for "Tore på sporet", og dermed klarer å finne frem til abonnentenes nye gatenavn.

Det beste er likevel at DU i forkant husker å melde fra til

Distriktsnytt v/Hermod Bakkevoll, Daniel Olaisens vei 70, 8480 Andenes.

Slutter som pastor



Arild Bruun Svendsen.

Arild Bruun Svendsen satser på barn, forkynnelse og kreativ formidling.

Etter 35 års tjeneste i Baptistsamfunnet, hvorav 22 år i Baptistens ungdomsforbund, og 14 år som pastor i Fredrikstad baptistmenighet, avslutter Arild Bruun Svendsen sin tjeneste i september.

Han er derfor enda mer disponibel enn tidligere, for besøk og kreative samlinger rundt om i menighetene.

Nylig var han invitert til "Sjømannskirken i Harstad" i forbindelse med Festspillene i Nord Norge.

Han har også vært "leirprest" på Familieleiren på Rivermont

Distrikts-Nytt

Organ for Nord Norge Distrikt av
Det Norske Baptistsamfunn
Utgis 3 ganger årlig i samarbeid
med baptist.no

Distriktsnytt

Organ for Det Norske
Baptistsamfunn
Nord Norge Distrikt.

Redaksjon

Frank Einar Hansen (ansvarlig)
frank.einar.hansen@aune.no
Tlf 906 75 011

Formgiver

Yngvar Martinsen.

Leder Baptist Nord

Leif Vollan, Tromsø
Tlf 950 64714

Leder Rivermont Drift

Bård Kollbotn, Harstad
Tlf 959 16 676

Distriktsarbeider

Hermod Bakkevoll, Andenes
Tlf 416 14 585

Innsamlingskomite

Rivermonts Venner

Unni Hansen, Sommarøy
Tlf 416 46 526

Nord Norske Baptistkvinner

Leder Heidi Myhre, Tromsø
Tlf 472 30 936

Trykk: Land Trykkeri as

Tlf 61 11 00 70

BØNNESPALTEN

Vi har vel alle noe eller noen som vi omslutter med våre bønner.

Også Distriktsnytt kan være et sted hvor du blir minnet om noen som trenger nettopp din forbønn.

Vær med å be for

- en ung mann som sliter med å få seg jobb
- en enke som er sterkt preget av savn
- en ung jente som har fått en alvorlig virusinfeksjon

- høstens virksomhet i våre menigheter
- utbyggingen på Rivermont



- alle pastorer og frivillige medarbeidere i våre menigheter
- vårt felles distriktsarbeid

**Be også om vekst og vekkelse i
Det Norske Baptistsamfunn**